

Ur museisamlingarna

Fantasifigur i rostfritt stål från stålverket vid Nyby Bruk.

När en smälta (charge) var färdig i stålugnen, töndes smältan i en s k gjut-skänk. Från denna bottenappades stålet i kokiller och fick stelna till göt.

När skänken var tömd på stål, hålles den "skvätt" av smält slag och stål, som fanns kvar på skänkens botten i den s k slaggroppen. I slaggroppen stelnade blandningen snabbt och på grund av de våldsamma omblandningarna av stål och slag, kunde de mest fantastiska figurer bildas.

Personalen som på slaghögen rensade slagen från stål, tog ibland vara på speciellt vackra stålfigurer.

Med fantasins hjälp kan var och en bestämma vad figurerna liknar.

Figuren på bilden är en av de två som Nils Milde överlämnade till museet hösten 2001.

Erland Nilsson

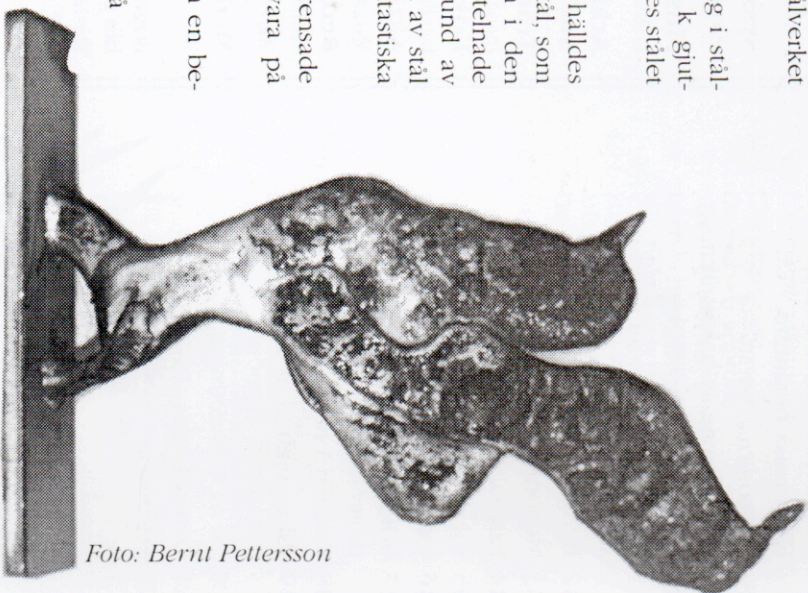

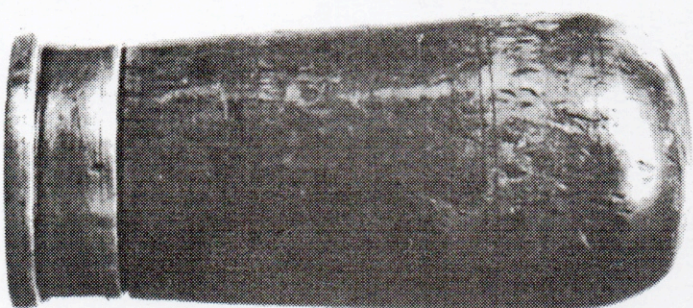
Foto: Bernt Pettersson

Årg 12 Nr 1 2002

S:t Olof

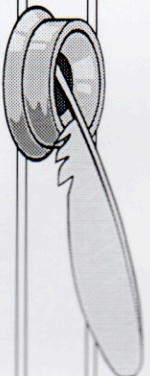
Medlemsblad för hembygdsföreningen
S:t Olofs Gille i Torshälla

Delta medeltida sigill användes fram till 1820 som stadens eget, trots att om-skriften anger det som sigill för S:t Olofs gille i Thorsborg. Troligen gruerat på 1300-talet och visar S:t Olof på sin tron. Stampen lämnades redan på 1860-talet till Statens historiska museum. Den visades på rådbuset i samband med 650-års jubileet men lär nu vara förkommen.

Det finns ytterligare en medeltida version, där den norska helgonbilden avbildas stående i ett skepp. Det sigillet låg till grund för sigillet som fastställdes 1820 och som i dag gäller som Torshälla stads och S:t Olofs Gillas sigill.

Foto: Statens historiska museum

Skriver denna hälsning just när jultiden är över och faslan har gjort sitt inträde. Tänk att vi ännu fick en vit jul! Medföljande trafikkaos kunde vi med fördel varit utan likaså perioden av mild väder, regn och blåst som plösligt slog om över en natt och förvandlade våra stackars blöta bilar till issoder som det inte gick att ta sig in i.

Det här med datorer är inte det lättaste och oförklarliga saker händer. En bit av en text försvann i samband med en överföring men så finurligt att det knappast märktes förutom att det blev litet svårtolkat. Nu kommer emellertid den rättade texten i detta nummer. Gilles postadress blev också fel. Det är rättat nu. Vi ber om ursäkt för slarvet.

Det vi närmast har framför oss är årsmötet på Kvarnen måndagen den 11 mars. Det har blivit en vana att bjuda på en utställning av något slag och denna gång satsar vi på Torhällavkort. Man har blivit litet sugen efter att ha sett den nyligen utkomna boken med vykort från Eskilstuna! Vi finns på plats från kl 18 och årsmötet börjar kl 19.

Ni kan samtidigt fundera över om Ni har tillfälle att hjälpa till med bakning till hembygdsdagarna eller om Ni kan tänka Er att ta ett "vakpass"

på Gården (14-16) någon eller några dagar under sommaren.

I förra numret skrev vi mycket om Hembygdsförbundets årsmöte som kommer att äga rum här i Torshälla första lördagen i maj. Tänk vad trevligt att få stå som värdfolk för hembygdsfolk från nästan varje sömländsk socken. Vi samlas till morgonkaffe, underhållning, förhandlingar och lunch på Gökstensskolan. Efter lunchen blir det tillfälle för gästerna att besöka Ebelingmuseet, Radhuset, Kyrkan, Bergströmska gården eller Asa Brandt. Det är bara att välja!

Arbetet med *Torshälla ABC* går vidare. Anders Elfsberg sitter som spindeln i nätet och för in på datorn bidrag och ord vi ska bearbeta. Det har blivit en försvarlig mängd men ändå vet vi att det säkert finns lika mycket till. Kommer Du på något Du tycker det borde skrivas om ta kontakt **nu** med Anders tel 35 50 76, Berni Pettersson tel 35 65 43 eller Margaretha Lindén tel 36 68 83. När boken väl kommit i tryck är det för sent att komma med klagomål över att vi inte skrivit om det eller det! Det här är en uppgift för alla Torshällabor att ta del i.

Redaktionen

Jakten på Sibilla

När jag för litet mer än tio år sedan började samla material till boken *Från Barnaskola till Grundskola. Torshälla pedagogi 375 år* stötte jag på namnet **Sibilla** smedshustrun som berättade i samband med en rättgång "att hennes moder hade henne uti sin ungdoms år hållit i barnaschola och lähra läsa". Det fanns också en notis om att hon avrättats.

Vid det här tillfället var jag mer intresserad av det som hade med skolväsendet att göra än denna Sibillas öde. För mig var det ett bevis, det andra i ordningen, på att det alldeles i början av 1600-talet funnits någon form av barnaskola som var öppen för såväl pojkar som flickor. Vid Gustav Vasas död 1560 fanns det uppenbarligen ingen skola här men på 1590-talet kommer den första indikationen på att man börjat ordna för barnundervisning i staden. I februari och maj 1591 gästades Eskilstuna gård av stadens skolmästare, tyvärr inte namngiven. Några år senare år 1611 anhöll vid stadens rådstuga Anders Jönsson om fästebrev på "skolstugugården". Detta var det tredje beviset på att man försökte ordna upp sina skolförhållanden. Man var helt klart inte nöjd med undervisningen, framför allt inte kyrkoherde Birgeri och på hans initiativ vände man sig år 1619 till Hertig Karl Filip som genast förordnade att en barnaskola skulle inrättas efter konstens alla

regler och utsåg även en pedagog som skulle svara för undervisningen. Så småningom, när "skolboken" och boken om 1798 års brand var färdigskrivna började jag mer och mer fundera över denna Sibilla. Varför hade hon dömts till döden? Var det någon form av häxprocess? Hade hon kvävt sitt barn i sömnen? Hade hon begått någon stöld? Hade hon varit otrogen? Domarna var hårda vid denna tid.

Nu började jakten på Sibilla. Hur skulle man hitta källorna? Var skulle man börja leta? Turen var med mig. En dag slog jag upp Strängnäs stifts herdaminne del 2 som just hade kommit fram till 1600-talets första hälft och läste inledningen där nyss nämnda citat om Sibilla fanns att läsa. I fotnoten stod rådstuftsprotokoll 7/6 1639.

Rådstuftsprotokollet fanns på Landsarkivet i Uppsala i en dombok för åren 1636-48. En resa dit var av störs-ta vikt och tur nog återfanns protokollet i sin helhet men med en handstil som endast den invigde klarar. Vi, Bror-Erik Ohlsson och jag, begärde fotostatkopior på protokollet som så småningom skickades hit. Dessa skulle nu tolkas och vi fick ett erbjudande om hjälp från Hans Stuart på Landsarkivet i Göteborg som i sin tur lämnade skriften till en av sina duktiga medarbetare. Vi är dessa två stora tack skyldiga. De sista av de tio A4-

arken tog Bror Erik hand om och efter en lång tid började vi få en liten upplåtning om innehållet, men vi gjorde feltolkningar, framför allt när det gällde vem Sibilla var gift med. Mycket hänger på betoningen!

Trots att vi nu hade hela historien i vår hand, som vi trodde, hade vi svårt att riktigt få grepp om den tills vi förstod att detta inte var det första protokollet i ärendet. Det betydde ett nytt besök på Landsarkivet och än en gång hade vi turen på vår sida. Vi beställde in samma dombok som tidigare och började nagelfara protokollet från 1637. Plötsligt dök namnet Sibilla upp, det enda ord jag med säkerhet kunde läsa. Bingo! Änningen fick vi hela förklaringen – förspelet – till varför Sibilla blivit dömd till döden.

Brottsplats: ett *senhus* på väg mot Hallspånga

Inblandade: stadens *mästernsmed Jacob Persson*, tidigare borgmästare som fattat begärelse till Sibilla och överöst henne med "illistiga ord och åthävor".

Sibilla smedshustru, flerbarnsmor som gått i barnaskola och gift med *Anders Malson* hammarsmed som gått i lära hos Jacob Persson och var känd för sitt fruktansvärda humör.

Han kom på sin hustru i "olovlig behandling" med sin läromästare Jacob Persson i ovan nämnda svinhus.

Domslut: Sibilla dömdes till stupstocken medan Jacob Persson kunde svära sig fri.

När Sibilla fördes ut till avrättningsplatsen "quidde hon ofta och Myrkit, sågandes, jag var inte allena när jag syndade, doch skall jag allena dödh"

Två år senare togs ärendet upp igen eftersom man börjat tvivla på att det var rätt att endast döma Sibilla för hor och låta Jacob Persson gå fri. Det var just detta mycket omständiga protokollet vi först fick i vår hand. Det protokollet visar hur vår mästernsmed inför Gud och de församlade svor att han var oskyldig trots att man dessförinnan läst upp Sibillas beklännelse.

Även vid denna, den andra rättegångsen lyckades mästernsmeden svära sig fri. Vid det här laget var Sibilla redan avrättad. Troiligen skulle en högre rätt mildrat domen.

En utförligare artikel kring turerna i denna tragiska historia kommer att införas i marsnumret av Lokalhistoriskt Forum med Bror Erik Ohlsson som författare.

Margaretha Lindén

Årsmöte på Kvarnen måndagen den 11 mars 2002 kl 19.00

Föreläsningar, servering, presentation av utställningen **Gamla vykort**

Öppet från kl 18.00 då årsmöteshandlingarna är tillgängliga och den som vill kan få betala sin årsavgift.

Syrensen

S:t Olof och andra medeltida gillen i Torshälla

Gille, benämning på medeltida sammanstuningar av olika karaktär, vilka uppstod under äldre medeltid fram till 1500-talet. De spelade en betydande roll i det religiösa, sociala och ekonomiska livet. Till gillet kunde varje man och kvinna, som fört en oförvitlig vandellvinna inträde mot erläggande av en viss årsavgift. Gillet värmade om sina medlemmar, som vid sjukdom fick vård, och vid andra svårigheter kunde erhålla bidrag ur förenings kassakista. För att förstå hur S:t Olofs och andra gillen uppstod och vekade, får vi titta lite närmare på stadens äldre historia.

På 1000-talet hade landhöjningen lett till att fallen i ån hade bildats. Dessa satte nu stopp för båtar att ta sig upp till Tuna, som tidigare varit den främsta handels- och utskippningsplatsen för det sömländska upplandet. Den rollen övertogs nu successivt av Torsharg, som samhället vid Tors offerplats kallades.

Vid 1100-talets början hade byn vuxit, hedendomen hade trängts undan, den engelske missionären Eskil hade kristnat befolkningen här. Det byggdes en kyrka till Vite Krisis ära

1200-talet innebar en fortsatt expansion, kyrkans makt hade ökat, flera kloster i vår närhet hade tillkommit. Ett mera stadsliknande samhälle hade skapats.

Torsharg var nu en så kallad köping, dvs en handelsplats med regler för handel och dylikt, men ej med en stads mer långtgående privilegier. 1200-talet har här kallats för kvarnarnas århundrade. Vi vet genom köp och gåvobrev att

det här har funnits ett betydande antal kvarnar. Bland ägarna fanns stormän, biskopar och kloster. Bl.a. ägde Julia kloster kvarnar här.

Torshälla, eller Torshargi som det står i privilegiebrevet från år 1317, måste vid denna tid ha varit en betydande sjöfart och handelsplats. Det som talar för att staden då var större än vad som framgår i skrifterna, är bl.a. att här funnits 4 gillen, varav minst 3 samtida.

Stadens borgare som till stor del bestod av hantverkare, köpmän och folk knutna till sjöfarten, hade många anledningar att sluta sig samman i gillen. Sammanhållningen inom den egna gruppen (skräet) var viktig. I Gilllessugan kunde de träffas, diskutera och besluta om viktiga angelägenheter.

Det främsta gillet var säkert S:t Olofs, som var etablerat redan när staden fick sina stadsrättigheter år 1317. Enligt ej bekräftade uppgifter hade Birger Jarl tidigare givit Torsharg privilegier som köpstad. Det låter sannolikt med tanke på att Birger Jarl tidigare ägt kvarnar här.

När staden sålde mark i Kleva för att få pengar till utbyggnaden av kyrkan år 1322 var det med kyrkoherden Johannes, Mariagillet och S:t Olofs gilles sigill, som handlingen signerades. S:t Olofs sigill var då och är fortfarande stadens officiella signet.

Gillena hade sina egna skyddspatroner, oftast något helgon. S:t Olofs hade Olof den helige, Olof Haraldsson som stupade i slaget vid Stiklaxstad år 1030 var kung i Norge 1015 - 1030. Under ett av sina

vikingatåg lät han döpa sig i den franska staden Rouen.

Olof ivrade hela sitt liv för kristendomens utbredning. När han helgonförklarades blev han upphov till en mycket stor helgonkult. Till hans grav i Nidarosdomen vallfärdade pilgrimer från hela Skandinavien. I gränstrakterna mot Norge kan man än i dag se spåren efter de vandringsleder, som pilgrimerna trampade upp på väg till och från Trondhjem.

Kanske att Olof som ofta avbildades som en kraftfull man bärande en yxa, av de Tor-tyrkande hedningarna lättare kunde accepteras. För att lättare övervinna deras hednatro, lät de kristna missiönärerna dem behålla en del av sina gamla symboler. Så kom bl.a. hammartecknet att omvandlas till tecknet för Kristi kors.

Gillena var ofta knutna till en viss grupp, så var fallet med de sjöfarandes gille, som hade Sankt Nicolaus som sin skyddspatron. Att S:t Nicolai gille i början av 1300-talet hade eget gilleshus vet vi genom ett testamente, dagtecknat i S:t Nicolaus gilleshus. Vi får också genom brev angående ett arrende veta, var i staden huset låg. I brevet står att Nicolai gilles älderman förpliktats att betala en örtug i arrende per år till biskop Cort i Strängnäs för en tomt, som upplåtits åt gillet. Tomten är enligt utdrag i brevet beläget, "sunnanföre kirkegarden trett öfter gathna," troligen den tomt där kyrkans hus ligger i dag. Brevet slutar, "Thess till mera visso och högre förvaring lat vi bängia vort gilles hsigne för detta bref, som gifvit och skiftit är i Torsergia Anno MCDXC sextosanti Thurtii el vlderiani Dag decimo die Mensis Aprilis." Brevet är alltså signerat med S:t Nicolais sigill den 14 april 1496 på Tiburtii och Valeriano dag. (Tiburtusdagen

var enl. medeltida kalender, den dag då björnen går ur idet.)

Vilka andra gillen fanns då i staden? Vi hade Mariagillet, eller Vår frus gille som var helgat åt Jesus moder Maria. Man kan förmoda att dessa medlemmar i första hand var inriktade på att hjälpa och vårda de sjuka och svaga i samhället.

Vidare fanns S:t Knuts gille, som vi känner genom påträffade sigill. Gillet hade som skyddspatron den danske helgonkungen Knut. Detta gille har lämnat få spår efter sig, kanske har det uppgått i ett annat gille.

Om gillenas verksamhet berättas att man gick i procession genom stadens gator. Med facklor och gillesfanan i spetsen tågade man till gilleshuset, där den ceremoniella delen fortsatte. Om de ritualer som förekom finns det varierande uppgifter. Som Bertha Gisslandi beskriver det i sin bok Torshälla genom sekler kan det mycket väl ha gått till.

"Vid en vanlig gillesammankomst tändes ljus framför skyddshelgonets bild, någon sedelirande berättelse föredrogs, så drack man en skål till helgonets ära och sedan äts och dracks rikligt och grundligt för medlemmarnas egen fagnads skull, varefter det sjöngs, spelades och dansades. Det ena försköt inte det andra. De hade en lång arbetsdag bortgarna, av vilka de flesta var hantverkare, men när de slog sig lösa så hade de roligt och mådde godt. Men det var ordning och reda på allt och det skulle gå städat till. Var det någon som fick vredeubrott så måste han böta en mark vax (en mark = 210 gram) som sedan användes till ljus vid sammankomsterna, mycket praktiskt! Rusade han iväg i liska blev det två mark böter, gick han hem så steg dessa till ett havt pund. De som var

Kyrkoborden Johannes sigill, föreställande en sittande S:t Olof. Sigillet är känt från det viktiga köpebrevet från år 1322, då staden sålde mark i Kleva för att finansiera den stora kyrkobyggnaden.

Det medeltida sigillet för S:t Olofs gille, var förebild för det år 1820 fastställda sigillet för Torshälla stad. Blev även förebild till Torshälla stadspepen år 1949.

Mariagillet, eller Vårfrugillet sigill visar Maria med Jesusbarnet och en tilgespina.

Sigillet för S:t Knuts gille, visar den danske helgonkungen stående i sitt skepp.

kallade till gillet men ej kom och inte hade laga förfall fick böta en mark vax. "När bröder dro till stämman komma, då skola de tyste och spake vara och på bänk sitta med goda seder och fridsamma vara uti stämman. Var och en som bryter bätremot, böte en mark vax." Var det någon som drack för mycket, fick han böta en mark vax samt en halv tunna öl."

Så förföll livet för borgarna i staden som särskilt under 1300-talet utsattes för svåra prövningar. Som när den tyske fogden kom med sina tyska legoknektar för att driva in skatten till sin länsherre kung Albrecht. Under tiden som tyskar na befann sig i staden skulle manskapet hållas med mat och hästarna med hö och spannmål. Enligt efterlämnade räkenskaper åtgick under en vecka 1000 bröd av råg och korn, 11 fat öl, 7 pund smör, 18 pund fläsk, 4 nöt, 2 får, en massa fisk och 1,5 pund salt. Hästarna festade på 25 tunnor korn. Inte underligt att stadsborna kände sig betryckta av så fordrande gäster.

År 1350 kom digerdöden till Sverige, hur många som dog här i staden vet vi inte, men att "svarta döden" skördade många offer är helt klart. Kanske smittan kom hit med något fartyg som besökte staden.

Sista hemsökelsen på 1300-talet var när de av Albrecht av Mecklenburg sanktionerade rövartroppar, de så kallade Hättebröderna år 1390 plundrade och brände staden.

Trots motgångarna fortsatte gillena sin verksamhet, nu om någonsin gällde det för stadsborna att stödja och hjälpa varandra. När staden år 1442 erhölet nya och utökade stadsprivilegier, börjar åter ett uppsving för den hårt prövade staden.

I början av 1500-talet, när Gustav Vasa kommer till makten, och genomför den stora reduktionen förändras förutsättningarna för gillenas verksamhet. Den konfiskation som drabbade kyrkan och klostren, drabbade säkert även gillena. Gillenas verksamhet överogs nu av det organiserade skräväsendet. Gustav Vasa som ville ha kontroll på allt, stödde skrävas verksamhet på gillenas bekostnad.

Så försvinner de medeltida gillena, deras sociala och andliga verksamhet upphör. Gillena, särskilt S:t Olofs gille har dock spelat en viktig roll i Torsällas medeltida historia.

När Holmbergsföreningen, som bildades till Georg Nystroms 75-årsdag 1936, senare bytte namnet till S:t Olofs Gilje, var det för att hedra minnet av det medeltida gille, som begett så mycket för stadens utveckling.

Hoppas, att vi som nu arbetar för S:t Olofs Gilje kan förvalta och föra något av de medeltida traditionerna vidare till kommande generationer.

Bernt Pettersson

S:t Olof stående i båt år sedan år 1820
Torsälla stads officiella sigill. Förebild för
Torsälla stads vapen, antaget år 1949.

Torshälla Stenkarlsfabrik Aktiebolag

Från S:t Olof 4/2001 i riktad version

I början på 1900-talet – troligen 1906 – startade Johannes Svensson kruk- makeri på Riktargatan i Torshälla under namnet Torshälla Stenkarlsfabrik Aktiebolag.

År 1945 övertog hans svåger Albert Landin krukmakeriet tillsammans med sina söner David och Tore. Albert Landin och hans söner kom från Steninge Lervarufabrik i Uppland där Albert var en skicklig och uppskattad drejare. Även David och Tore arbetade på Steninge och Albert blev en förtäfflig läromästare till sina söner. På Steninge fanns också under en kort tid Allan Ebeling som arbetade som konstnärlig ledare.

Efter Landins övertagande av kruk- makeriet i Torshälla 1945 fortsatte tillverkningen som tidigare. Förutom familjen Landin arbetade där Arvid Svärd, tidigare anställd hos Johannes Svensson. Under 30-talet, på Svenssons tid, drejade Svärd keramik för Allan Ebelings räkning. Efter Landins ankomst var det vännen Albin som Ebeling vände sig till eftersom de kände varandra från Steninge. Allan Ebeling brände och glaserade bland annat större keramiska skulpturer hos stenkarlsfabriken.

Familjen Landins yrkesskicklighet blev vägläggande i sökandet efter alternativa tillverkningsobjekt. Albert ansvarade för att nya modeller fram- togs. Som egen företagare gällde att

alla veckans dagar togs i anspråk – söndagarna disponerades för konstnärligt skapande. Albert Landin sat- sade på glaserat lergods, mindre krukor, ljusstakar, fat och diverse alster för hushållen. Uppskattat blev reliefer i olika motivval.

Konstnätverk från Stenkarlsfabriken hade en konstnärlig kvalitet. Funktionell och jämnhet i utförande och en balanserad enkel form. Föremålen är lätta att känna igen genom den har- moniska utställningen såväl i form som glasyr och under varje föremål den välkända signaturen – TS.

Familjen Landin upphörde med till- verkningen sista november 1975. Albert dog redan 1969 och hans söner David och Tore var i pensions- åldern. Keramik från Landins värde- ras högt av sina ägare. Albert Landin och Johannes Svensson har i hög grad bidragit till en uppmärksam- mad kulturell insats i Torshälla. 70 år av hängivet arbete har skapat och format vardagens keramik.

Blenda Landin, sonhustru till Albert, skänkte år 1988 en urna med lock till Bergströmska gården. Gåvan, en unik skapelse, troligen Albert Landins gesällprov från 1908, är synnerligen välgjord, ett mästerstycke. Urnans sir- lliga form speglar inflytande från ny- renässansen medan locket är inspire- rat från senbarockens värld.

Lars Mysterdt

Register över större artiklar i S:t Olof 1991-2001

1.91 "Krukladans" ruin kvar. Nystromsbilder räddas Artisten Georg Nystrom	2.97 Sommarprogram. 3.97 Ur folkminnen från Torsällå. 4.97 Skäckinge-Frans. Hantverksföreningen 150 år
1.92 Skrivelse om fågelsjö Minnesvärt herrgårdsbesök.	1.98 Georg Nystrom standardmalaren. Det brinner, det brinner. Torsällåliporna.
2.92 Sommarprogram Nutidsdokumentation	2.98 Sommarprogram. Bakugnen invigs. Familjen Hellberg.
4.92 Rapportage för 88 år sedan. En Nyby-målnings berättar. Gräfs gärd lag öster om än. Värkaskedarna.....	3.98 4.98 Nytt hus över medeltida Torsällå? Den gamle kyrkvaktaren. 1.99 Målarbuden.
2.93 Namsdagsfirande..... Kulturhus plockas ner.....	2.99 Sommarprogram. Gräbergs gränd. Det ökända upproret. Martin Lundkvist - amatörfotograf.
3.93 Vi får nya "grannar". Ruth Svärd "klipper till"	3.99 4.99 Ett tragiskt 100-årsminne. Arbetsförenings kvinnor. Om skeppare Floberg.
4.93 Rik industrihistoria på Holmen. "Gärnamålnings" ställs ut. Torsällåskildraren under 1700-talet	4.99 1.00 Gökstenen i Torsällå. Uno Stållarholm.
2.94 "Torsällå pedagogi" S:t Brita återfunnen? Samarbete med skolan.	1.00 2.00 Sommarprogram. 3.00 Torsällå Rådhus..... (Bok)
4.94 Torsällåpolkan Fattig i Torsällå 1594	4.00 Stadshuset som aldrig blev byggt Bergströmska gården. 1.01 Räkning af trafiken..... Tankar kring ett porträtt..... Uställning av redskap och verktyg.
1.95 Familjen Zetzelius brev Torsällå Pedagogi 1619-1994.	2.01 Om gamla Torsällåbors berättelser Sommarprogram. 3.01 Stadsläkarens årsberättelser. Till Hälsovårdsnämnden i Torsällå. Folkräkning 19 aug 2001. Brott och straff.
2.95 Dans och musik 1850-1900. Skeppare Flobergs jakt Maja. 3.95 Så styrdes Torsällå 1319-1970. Kyrkans Hus.	4.01 Torsällå stenkärlfabrik. Gamla Klockargården. Västholms gård.
4.95 Frikyrkoförelsernas gata i Torsällå. S:t Jacobus åter i hemmahamn. 1.96 OM OSS därhemma i Torsällå. (Elof Mæx)	
2.96 Logen 47 Frid Sommarprogram	
3.96 Holmbergsföreningen En hembygdsförenings utveckling (1936-1996-1996)	
4.96 Åter kallat nästa år? Farbror Georg och jag.	
1.97 Kvinnor inför rådhusriten Allan Elbeling Bleckkärlfabrikens gästbok.	

Kallelse till årsmöte på Kvarnen måndagen den 11 mars 2002

Dagordning

- 1 Årsmötet öppnas
- 2 Parentation
- 3 Val av ordförande och sekreterare för årsmötet
- 4 Fråga om mötet är stadgenligt utlyst
- 5 Val av två justerare
- 6 Verksamhetsberättelse
- 7 Ekonomisk berättelse
- 8 Revisorerens berättelse
- 9 Fastställande av balansräkning
- 10 Fråga om ansvarsfrihet
- 11 Styrelsens förslag till arbetsplan för år 2002
- 12 Budget
- 13 Motioner
- 14 Fastställande av årsavgift
- 15 Val av firmatecknare
- 16 Val av Älderman för 2002
- 17 Val av tre ordinarie styrelseledamöter och en ersättare på två år
- 18 Val av två revisorer och en ersättare
- 19 Val av ombud till Hembygdsförbundets årsmöte
- 20 Val av valberedning
- 21 Övriga frågor
- 22 Avslutning

Torsällå hembygdsförening S:t Olofs Gille

Styrelse:

Rune Jonasson, Älderman	tel 35 52 98
Erlend Nilsson, v Älderman	tel 35 76 54
Lillian Andersson, gårdeman	tel 35 65 15
Marianne Färing, skrivare	tel 35 64 63
Ingrid Pettersson	tel 35 65 43
Lars Nystedt	tel 35 87 59
Eva Königsson	mob 070-65 52 885
	tel 34 49 50

Suppleanter:

Eva Britt Berglund	tel 35 81 98
Gunnritt Eriksson	tel 35 60 98

Sysselman:

Östen Belin	tel 35 87 03
-------------------	--------------

Musikkomitté:

Erlend Nilsson	tel 35 76 54
----------------------	--------------

Arkivkomitté:

Bernt Pettersson	tel 35 65 43
------------------------	--------------

Trädgårdskomitté:

Ingrid Pettersson	tel 35 65 43
-------------------------	--------------

Kökskomitté:

Eva Britt Berglund	tel 35 81 98
--------------------------	--------------

Aktivitetskomitté:

Margaretha Lindén	tel 35 68 83
-------------------------	--------------

Redaktion S:t Olof:

Marianne Färing, Bernt Pettersson, Margaretha Lindén	
---	--

Medlemsavgift:

100:- enskild eller familj. Postgiro: 26 81 47-6	
--	--

Bergströmska gården - hembygdsgården
Lilla gatan 12. Tel: 016-35 50 76
Torsällå hembygdsförening S:t Olofs Gille
c/o Lillian Andersson Eklundavägen 2,
644 30 Torsällå

Museet öppet torsdagar maj-september
kl 14-16. Övrig tid visning för grupper
efter beställning per tel 016-35 68 83.